

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΕΛΛΕΜΠΕΡΓΚ

Δραματικόν ἀριστούργημα, βγαλμένο ἀπ' τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Κέλλερμαν.

ΚΟΝΤΑ στὸ Μέλانا Δουμό, στὸ πένθιμο μέρος τῆς σκοτεινῆς Γερμανίας, ζοῦσε ὁ γέρω Ρωσέιζεν, ἕνας ἄνθρωπος ἀσπλαχνος πὺν ἡ μόνη του ἀπασχόλησις ἦταν πὺν ν' ἀξήση τὴν ἤδη τεραστία περιουσία του, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς δυστυχίες πὺν προκαλοῦσε μ' αὐτὸ στοὺς ἄλλους. Ἦταν ἰδιοκτῆτης ἐνὸς ἐργοστασίου ἐφορητικῶν ὕλων πὺν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ἐργαζό-

ΠΡΟΣΩΠΑ:
ΛΙΑ ΝΤΑΓΚΟΒΕΡ · Ἐσθῆρ.
ΚΟΝΡΑΤ ΦΑΪΤ | Βέντζελ Σέλλεμπεργκ.
ΛΙΑΝΑ ΧΑΪΝΤ .. Μισέλ Σέλλεμπεργκ.
Ρεζίνα.

πὺν τὸν ἐθύμοισε περισσότερο ἦταν ὅτι ὁ γραμματεὺς του ὁ Βέντζελ τὸν ἔκανε νὰ περιμένῃ ἕνα τέταρτο, ἐπειδὴ εἶχε καθυστέρηση στὸν τόπο τῆς κατασκευῆς κοιτίζοντας τὴν ἔκστασή της. Ὁ Ρωσέιζεν, χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσει νὰ δικαιολογηθῇ, τὸν ἀπέλυσε ἀμέσως.

Ὅσο γιὰ τὸν ἀδελφὸ του τὸ Μισέλ, αὐτὸς ὑπέβαλε αὐτοστιγμὴ τὴν παραίτησή του. Ντερεπότανε πιά νὰ ὑπηρετῇ ἕναν ἄνθρωπο σάν τὸν Ρωσέιζεν καὶ δὲν ἤθελε νὰ θυσιάζῃ στὸ ἐξῆς τὶς δυνάμεις του καὶ τὴ μὴ μορφωσὴ του σ' ἕνα ἐργο καταστρεπτικὸ. Εἶχε κι' αὐτὸς κάποια περιουσία καὶ ἐπειδὴ αἰσθανόταν τὴ φιλανθρωπία ὡς καθήκον του, ἀποφάσισε νὰ τὴν ἀφιερῶσῃ μαζί με τὶς δυνάμεις του στὸ πὺν νὰ λιγυστεψῇ τὴν ἀνθρώπινη δυστυχία πὺν ἀπὸ τόσο κοντὰ τὴν εἶχε δῆ.

Θὰ ἔκανε συνουκισμοὺς γιὰ τοὺς ἀνεργούς ἐργάτες καὶ θὰ προσπαθοῦσε νὰ ἐπανορθώσῃ ὅσο μπορούσε τὸ κακὸ πὺν τοῦς εἶχαν κάνει ἄνθρωποι σάν τὸ Ρωσέιζεν.

Παρ' ὅλη τὴν ἠθικὴ ἀβυσσο πὺν τὸν ἐχώριζε ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του, ὁ Μισέλ ἀγαποῦσε τὸν Βέντζελ καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν συνεταιορσθῇ στὰ σχέδιά του καὶ νὰ τρυφερῶν τὴν καρδιά του. Μὰ ὁ Βέντζελ δὲ μπορούσε νὰ τὸν καταλάβῃ. Εἰρωνεύτηκε τὸν ἀνθρώπινο τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ χωρίστηκε ἀπ' αὐτόν. Αὐτὸ πὺν ἤθελε αὐτὸς ἦταν ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δύναμις. Εἶχε μᾶθε ἀρκετὰ ἀπ' τὸν πρῶν προσιτάμενό του, ὥστε νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ τ' ἀποκοῦσε.

Ἡ τύχη, πράγματι, τοῦ χαμογελοῦσε. Ἀφου οἰχῆθηκε μὲ ὀρμητὶς χροματιστηριακῆς ἐπιχειρήσεις, γίνθηκε σε λίγο ἕνας σπουδαῖος χρηματιτῆς καὶ κατόπι μιά πραγματικὴ οἰκονομικὴ δύναμις. Ὡς τότε ἐλάμητα ὁ ἔρωσ τὸν εἶχε ἀπασχολῆσι στὴ ζωῇ του, ἀφου ἴονο πὺν θ' ἀποκτήσῃ περιουσία συλλογιζόταν. Μὰ τώρα πὺν εἶχε γίνε πλοῦσις, ἤθελε ν' ἀπολαύσῃ καὶ τὴ ζωῇ.

Μιά μέρα, καθὸς παρακολουθοῦσε κάποιο πλειστηριασμὸ σπανίων ἀντικειμένων, τῶν ὁποίων εἶχε γίνε συλλεκτητής, παρτήρησε μιά νέα πὺν ἡ ξανθὴ της ὀμορφιὰ τὸν ἐγοήτευσε ἄμέσως. Ἦταν μιά μι-

Ἡ Ἐσθῆρ, ἡ κόρη τοῦ Ρωσέιζεν, ἀγαποῦσε ἕνα τυχοδιώκτη, ὁ ὁποῖος τῆς εἶχε ὑποσχεθῆ νὰ τὴν παντρευθῇ.

κροῦλα θεατρίνα πὺν λεγόταν Ρεζίνα Φλοριάν.

Ἡ τύχη τὴν ἔφερε ὥστε αὐτὴ νὰνε ἀρραβωνιασμένη μὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς πρῶτους ὑπαλλήλους τοῦ γέρω Ρωσέιζεν, μὲ τὸ Ζωρὴ Βέιντεμαχ, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶχε τραυματισθῆ σοβαρὰ στὴν ἐκρήξη. Ὁ φτωχὸς Βέιντεμαχ, ὁ ὁποῖος ἦταν προσωρινῶς ἀνίκανος νὰ ἐργασθῇ λόγω τῶν τραυματίων του καὶ δὲν εἶχε κανένα πόρο, μονάχα τὴ Ρεζίνα εἶχε στὸν κόσμο, τὴν ὁποία ἐλάτρευε καὶ γιὰ τὴν ὁποία ἠλπίζε νὰ γίνῃ καλά.

Πράγματι ὁμοῦς κι' αὐτὴ τοῦ ἦταν πάντοτε πιστὴ καὶ δὲν εἶχε παρὰ ἕνα ὄνειρο: νὰ γίνῃ τὸ γοηγορότερο μιά μεγάλη ἠθοποιὸς γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀντρα πὺν ἀγαποῦσε.

Σκέφθηκε ὅτι γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ της, θὰ μπορούσε νὰ τὴ βοηθήσῃ ὁ Βέντζελ, ὁ ὁποῖος δὲν τῆς κρύβει τὸ πόσο τοῦ ἀρέσει. Γι' αὐτὸ τὸν δέχτηκε μὲ κοκετταρία καὶ τὸν ἀφῆσε νὰ ἐρωτοτροπῇ μαζί της. Ἐκεῖνο πὺν ἤθελε ἀπ' αὐτόν ἦταν νὰ

Μιά μέρα ὁ Βέντζελ εἶδε μιά νέα, τῆς ὁποίας ἡ ξανθὴ ὀμορφιὰ τὸν ἐγοήτευσε ἄμέσως.

τανε ἀκατάπανστα. Ὁ Ρωσέιζεν εἶχε κοντὰ του ὡς κυριωτέρους τοῦ ὑπαλλήλους τοὺς δυο ἀδελφοὺς Σέλλεμπεργκ, τὸν Βέντζελ καὶ τὸν Μισέλ. Ὁ Βέντζελ ἦταν ἕνας ἀρραβιστῆς μὲ καρδιά ἀδυσώπητη, ἐντελῶς ἄξιος νὰ ὑπηρετῇ ὡς γραμματεὺς τὸ Ρωσέιζεν, ἀπ' τὸν ὁποῖο, φυσικά, λάβαινε μαθήματα πὺν δὲ συντελοῦσαν καθόλου στὴ βελτίωση τοῦ χαρακτῆρος του. Ὁ Μισέλ ἀπεναντίας ἦταν μεγαλόκαρδος καὶ φιλάνθρωπος. Ἦταν μηχανικός καὶ ζοῦσε προπᾶντων ἀνάμεσα στοὺς ἐργάτες τοὺς ὁποῖους βοηθαγε ὅσο μπορούσε πὺν πολύ. Ἦξερε ποιους κινδύνους διέτρεχαν μετὶς ἐφορητικῆς ὕλης καὶ τοὺς ἐξόριζε νὰ εἶνε προσεκτικοί.

Ὡστόσο, ὅπως τὸ εἶχε προβλέψει, μιά μέρα ἕνα μηχανημα ἀνετινάχθη καὶ τὸ ἐργοστασίον ὀλοκλήρως σωφίστηκε σ' ἔρημια. Ἡ ἐκρήξη αὐτὴ στοιχῆσε τὴ ζωῇ 200 ἐργαζομένων.

Ὁ Μισέλ ἦταν καταλυτημένος γι' αὐτὸ. Τὸν εἶχε κάνει δὲ ἔξω φρονῶν ἡ στάσις τοῦ Ρωσέιζεν, ὁ ὁποῖος δέχτηκε τὴν εἶδηση τῆς καταστροφῆς μὲ τὴν μεγαλειότητα ἀταραξία. Τὶ τὸν ἐνδιέφερε αὐτὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων, ἀφου τὸ ἐργοστασίον τοῦ ἦταν ἀσφαλισμένο ἀντὶ πέντε ἑκατομμυρίων! Ἐκεῖνο

Ἡ Ρεζίνα, ἡ ὁποία σκεπτόταν ὅτι ὁ Βέντζελ θὰ μπορούσε νὰ τὴ βοηθήσῃ, τὸν δέχτηκε μὲ κοκετταρία καὶ τὸν ἀφῆσε νὰ ἐρωτοτροπῇ μαζί της.

τή συστήση και νά τήν υποστηρίξη, μά ό Βέντζελ δέν ήταν άπ' τούς ανθρώπους πού δίνουν κάτι χωρίς άντάλλαγμα κι' άρχισε άμέσως τίς διαπραγματεύσεις.

Η Ρετζίνα Φλοριάν ήταν άδύνατη και, σπρωγμένη άπ' τήν άνάγκη, υπέκυψε σιγά-σιγά σ' αυτόν, έγινε φίλη και σέ λίγο καιρό σκλάβο του γιατί τόν άγάπησε.

Ο δυστυχισμένος Ζώρζ Βείντεμπαχ τά έμαθε αυτά και, άπελπισμένος, κατέφυγε στό Μισέλ Σέλλεμπεργκ, ό όποιος τόν δέχτηκε εύχαρίστως στό συνοικισμό πού είχε κάνει για τήν άνακούφιση τών δυστυχισμένων.

Η Ρετζίνα Φλοριάν άλλωστε δέν άπόλαυσε και πάλι τούς καρπούς τού σφάλματός της. Ο Βέντζελ τή βασέθηκε γρήγορα γιατί μ' άλλη γυναίκα τόν είχε γοητεύσει. Η τελευταία αυτή ήταν ή Έσθή, ή κόρη τού Ρωσέιζεν. Μά ή καρδιά της Έσθήρ δέν ήταν έλευθερη : άγαπούσε ένα τυχοδιώκτη Καζίνσκι πού τής είχε ύποσχεθεί νά τήν παντρευτεί και ό όποιος περιμένοντας τήν σγκατάωση πού ό γέρω Ρωσέιζεν άρνιόταν νά δώση, ζούσε άπ' τά λεπτά πού τού έδινε αυτή.

Ήταν ένας άνθρωπος πού άγαπούσε τήν πολυτέλεια, τήν σπατάλη, και τήν καλοζωία, τόσο περισσότερο μάλιστα γιατί δέν ήταν αύτός πού πλήρωνε. Κάθε φορά πού ή Έσθήρ άρνιόταν ότι τής ζητούσε, τήν άπειλούσε ότι θά τήν έγκαταλείψη και ή δυστυχισμένη έκανε τά πάντα για νά τόν εύχαριστήση. Είχε πουλήσει τά κοσμήματά της και όλα τά όρματα πράγματά της και, μη μπορώντας νά πετύχη τίποτε από τόν άκαμπτο πατέρα της, δαισιόζταν από φίλους.

Πιο' όλης τίς θυσίες της Έσθήρ, ό Καζίνσκι δέν έμεινε ποτέ ικανοποιημένος. Με τή ζωή πού έκανε, με τή χαροποιεία τά χρήματα έφρουγαν σάν τó νερο άπ' τά χέρια του. Ένα καλό πρωί μάλιστα, πιεζόμενος από κάποιο δανειστή του, υπέγραψε μία συναλλαγματική εν όνόματι της Έσθήρ. Τό ποσό ήταν σημαντικό και όταν ήθελε ή ώρα της έξουλήσεως ή Έσθήρ δέν μπορούσε νά τό πληρώση. Τό σκάνδαλο ήταν άναπόρρευτο.

Τότε άρβίως παρουσιάστηκε ό Βέντζελ. Η Έσθήρ ήταν πολύ όρμια και αύτός τήν επιθυμούσε πολύ. Είχε κατορθώσει νά γίνη ένήμερος της καταστάσεως στην όποία βρισκόταν τό δυστυχισμένο αυτό πλάσμα. Ηξερε ότι αύτός θά μπορούσε νά τή σώση.

Άρχισε τότε ένας έρωτικός έμβασιμος για τή φτωχή Έσθήρ. Ο Βέντζελ θά έπληρωνε υπό ένα όρο : νά δεχθί ή νέα νά γίνη σύζυγός του.

Η δυστυχισμένη αναγκάζεται νά δεχτή. Οί άρραβώνες της με τόν Βέντζελ (τόν όποιον ό πατέρας της τώρα πού ήταν πλούσιος δέχτηκε με άνοιχτές άγκάλες) γι-

νήκαν έπίσημος. Μιά άπό τίς πρώτες πού έμαθαν αυτή τήν είδηση ήταν ή Ρετζίνα, ή όποια δέ μπορούσε νά ξεχάση τό Βέντζελ. Άζύρωσε ένα πολύ συμφέρον συμβόλαιο μ' ένα μεγάλο παρισινό θέατρο κ' έτρεξε εις καταδιώξιν τού παλαιού της φίλου. Έφτασε στό Βερολίνο με μ' άγρια κρίση έρωτικού παροξυσμού, ικανή για όλα.

Φυσικά, ό Βέντζελ άρνήθηκε νά τήν δεχτή. Τής έστειλε για νά τήν καθουούση τόν άδελφό του Μισέλ, ό όποιος βρισκόταν σπύι του προσπαθώντας νά τόν κινή νά ένδιαφερθί για τό έργο του και νά τού άποσπάση κάποια χρηματική ένίσχυση.

Ο Μισέλ εύσπλαχνίστηκε τή νέα. Είθε ότι διήρχετο μία έρωτική κρίση άπ' αυτές κατά τίς όποιες παύει νά λειτουργή ή λογική. Ίκέτευσε τόν άδελφό του νά μην έγκαταλείψη τή Ρετζίνα, τού ύπέδειξε τίς εϋθύνες του, τόν ειδοποίησε ότι ή Ρετζίνα ή θά σκοτωνόταν ή θά τόν σκότωνε τόν ίδιο άν δέν άπεφάσιζε νά φερθί προς αυτή μ' ένα τρώ: ο πιο ευγενικό. Ο Βέντζελ όμως ύψωνε τούς όμους του. Αυτός δέν ήξερε άλλα δράματα από τά δράματα τού χημάτος. Άρνήθηκε νά διαλύση τούς άρραβώνες του και νά επιστρέψη στη Ρετζίνα.

Τότε εκείνη, θέλοντας νά τόν δη για τελευταία φορά έπληξε σπύι του, όπου τόν εύρθηκε γοατιομένο μπροστά στην Έσθήρ. Αυτή τή φορά δέν εκρατήθηκε πιά, είχε τρελλαθεί και μέσα στην άπελπισία της, έτρεξε στό παράθυρο και γκρεμίστηκε κάτω στο νερό.

Τήν εύρήκαν κατόπι βαρεία πληγωμένη, σχεδόν έτοιμοθάνατη, και ό Μισέλ τήν έπήρε στόν συνοικισμό του, όπου ξαναβρήκε τόν παλιο

Μ' ένα μικρό έπιπλο στά χέρια όρμωσε κ' έκανε κομμάτια τόν καθρέφτη.

της φίλο Ζώρζ. Μέσα στην τρυφερότητά του, άρχισε νά συνέχευται και νά άπεχθάνεται τόν άνθρωπο ό όποιος τής κατέστρεψε τή ζωή. Άποράσισε νά παντρευτεί τόν παλιο της άρραβωνιαστικό και πλιά στόν καλό Μισέλ νά ξαναγίσουν οι δύο τους μία ειρηνική και γλυκιά ζωή.

Ο Βέντζελ, άλλωστε, ό όποιος έντωμεζύ γίνεκε σύζυγος τής Έσθήρ, άρχισε νά τιμωρείται. Καταλάβαινε ότι ή γυναίκα τόν τόν μισεί. Δέν πέρασε πολύς καιρός και εξακρίβωσε ότι ή Έσθήρ εξακολουθούσε ν' άγαπή παράφορα τόν Καζίνσκι.

Υστερ' από μία τριήμερη σηνή μαζί της, ό Βέντζελ κατέληφθη από μία κρίση μανίας. Κρατώντας στό χέρι τόν ένα μικρό έπιπλο, όρμωσε ξετρελλαμένος, σ' ένα μεγάλο καθρέφτη όπου έβλεπε τήν εικόνα του άπαισία και τόν έκανε κομμάτια.

Η Έσθήρ τρέμοντας παρακολουθούσε τήν ταινία του. Τό βλέμμα του εξαφνα συνάντησε τό δικό της : Αυτή ή γυναίκα πού ήταν δική του, πού τόν μισούσε και άγαπούσε έναν άλλο, δέν έπρεπε νά ζήση. Όρμωσε και τήν έπνιξε.

Μετά τό έγγκλημα του σωμάτισκε πλιά στό πτώμα της, όπου ό γέρω Ρωσέιζεν τόν βοήθη έντελώς τρελλά.

Και ενώ τά θύματά του, είχαν ξαναβρή τήν εύτυχία τους, ό Βέντζελ μετεφέρθη σ' ένα φρενοκομείο όπου και πέθανε.

Ήταν γοατιοτός πλιά στό πτώμα της γυναίκας πού είχε άγαπήσει και τήν όποιαν είχε στραγκαλίσει.

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ
ΤΟΝ „ΜΠΑΛΑΟΟ!“
 Τό άριστούργημα τού ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ. Μυθιστόρημα τρόμου και φρίκης πού θά σάς συναρπάση, θά σάς συγκινήση και θά σάς γοητεύη.
 ΛΙΑΝ ΠΡΟΞΕΧΟΣ